

ignauos autem, atque degeneres omittemus, ea vni cauillatione, quod propter maiorum multitudinem nolimus auditoribus orationis longitudine graues effici, praesertim cum nemini sit obscurum, qui ex bonis, clarisque parentibus nati sunt, eos consentaneè fieri suis maioribus non dissimiles. Sin autem veteres progenitores obscuri fuerint, qui vero proxime extiterunt illustres, ab iis est laus generis capienda, dicendumque ut de illis quidem longam repetere quandam orationem superuacanam admodum fuerit. Sed si eò laudes referantur, qui proximi iis, qui laudantur, extitissent, planè & hi quoque boni, probisque viri ostendentur, quodque perspicuum sit, horum maioribus industrios quosdam, insignesque extitisse. Haud nanque verisimile videri, huiusmodi homines honestos, & bonos esse, qui ex improbis progenitoribus nati essent. Vbi vero nullus maiorum sit splendor, dices ipsum in se generosum esse, colligesque eos omnes ingenuè natos esse, qui ingenitam sibi virtutem habent, & eos, aliis quoq. omnibus longè antecellere, qui suos progenitores laudat. Per multos enim, qui ex clavis maioribus nati essent, degeneres extitisse, addesq. quod de huius nunc, & nō de progenitorum, præconiis agatur. Eodem autem modo in vituperationibus origo generis in improbos, & maiores referenda est. Et ita laudando, ac vituperando que ad genus pertinet ordinabimus. Et si quid illi, de quo loquimur, præclarum fortuna cesserit, hoc duntaxat tuebimur, ut ea, quæ statim conueniunt, enarramus, & id quidem haud prolixè. Pueri nanque tam suo ingenio, quam eorum, qui ipsis præfuerint, diligentia, honesti, pudicique sunt. Quare breuis de iis est habenda oratio. Cum autem hunc modum percurreris, habita ad posterum commentatione, atque sententia, debes hanc partem in adolescentis aetatem terminare. Et propositione deinde facta, aut eius, qui laudatur, res gestas, aut mores, aut studia amplificabis, quemadmodum ab initio in demonstratio gene re prius diximus. Exponesque ab hoc, quem ipse laudas, cum esset hac aetate, aut per hunc, aut per studium, aut ex hoc, aut huius gratia tum ex hoc, tum illud præclarum facinus gestum fuisse. Oportet & ceterorum quoque iuuenium præclara facinora colligendo confirre, & huius longè iis maiora esse ostendere, illorum quidem, que minima sunt, huius autem, quem tu laudas, que maxima sunt enarrando.

A των φασισθεμον ὅπι διὰ πλάθος τῆς φρεγών, οὐ θέλεις λέγων μητοὶ μακρολογεῖν, ἐπι δὲ ἐκ ἀδηλον ἐπι πᾶσιν, ὅπι τοις ἐξ ἀγαθῶν γνωσθεῖσι, εἰκός δέ τοις περιγράφεις ὁρ μακρολογεῖαι δὲ οἱ παλαιὸι περιγράφεις αὐτοὶ ἀνδρεῖσι, τούτοις δὲ γνωσθεῖσιν, καὶ λέγειν, ὅπι περὶ μῆκον περιεργον αὐτοῖς εἴη μακρολογεῖν. τοὺς δὲ πλησίους γε γένοται τοῦ ἐπαγουμένου, τούτοις ὄντας ἀγαθοὶς δημοτεῖς εἰν. καὶ δῆλον, οἷς οὐτε πούτων περιγράφεις, πονηράδεις πινες οἵσιν. οὐ γέ εἰκός φαντάσαι τοὺς τοιούτους καλοὺς ή ἀγαθοὺς ἐπι μοχλοφόρων περιγράφεις, εἰαὶ δὲ μηδὲν διποτεῖς τοῦ περιγράφειν ενδέξονται πάραχι, λέγε, φέ αὐτοῖς δὲ γνωσθεῖσι, συμβεβαίωτας αὐτοῖς γε γένοται πάντες οἱ πορείαι μετεπιφύκοτες. δημιουρὸν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους, δοσι τοὺς περιγράφεις επαγνωμότες, λέγειν, ὅπι πολλοὶ περιγράφειν ενδέξονται χόντρες, αὐτάξιοι γε γένονται. λέγε δὲ καὶ ὅπι πούτων, οὐ τοὺς περιγράφεις περικάτει τοῦ ἐγκαμπίου εἰν. ὁ μοιούπος δὲ καὶ μεκολογοῦμεν δημιουρὸν μοχλοφόρων περιγράφειν, ποτέπειον τῶν γνωσθεῖσιν. καὶ πάτον μὴ τὸν Θέπον, εἰ τοῖς επαγνωμοῖς καὶ ταῖς μεκολογίαις ταῦταν. εἰ π δὲ ενδέξονται αὐτῷ διὰ τῶν τύχων ὑπῆρξε, τότο μόνον διαφύλασσον, ἐπειτα τὰ πρέποντα ταῦς ἡλικίαις ἔρεις, καὶ μηκά. τοις γέ πειδεῖς οὐχ οὐτοὶ διὰ αὐτοῖς, οἷς διὰ τοὺς ἐρεῖστας οἰνοποιίαις ἐπι καὶ σφεροντας. διὸ βεβαχυλογητόν ποιεῖ αὐτὸι. δοταὶ δὲ τούτον τὸν Θέπον διέλθεις, δημιουροῦ τὰ μέρης εκδύσματα καὶ γνώμην εἰπὼν, δέροντα τὸ τὰ μέρης δημιουροῦ τῆς τοῦ γενίσιου ηλικία, καὶ τὰ περιστον ποιεῖσαι, καὶ προτιθέμενος ή τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγνουμένου, ή τὸν Θέπον, ή τὰ δημιουροῦματα, αὐτές εἰν καθάδησθε εἰπομέρη περιτετρενταὶ αρχῆς δημιουροῦ τοῦ ἐγκαμπίου εἴδοτες, διεξιλόν δημιουροῦ τοῦ πάντα τούτου τῆς ἐπαγνουμένου εἰν ταῦτη τὰ ἡλικίᾳ ὄντος, τὸ καὶ τὸ γένοντα ενδέξον, ή ὅπι διὰ τεύπου, ή ὅπι διὰ τὸ δημιουροῦματος, ή εἰ τούτου, ή ἔνεκε τούτου. δεῖ δὲ καὶ ἐτέρον νέαν ενδέξοις περιέξει παριστάνει, καὶ ἐπρέπειται διεκυνεῖται τὰ τοῦτο ταῦτα εἰπεῖν, τοῦ μη ἐτέρου, ταῦτα Χεῖται τῷ πάνταρχόντων λέγοντα, τῷ δὲ τῷ σου ἐπαγνουμένου, ταῖς μέρισμα.